

CHAPTER THREE

1. Each and every person has merits and sins. A person whose merits exceed his sins is [termed] righteous. A person whose sins exceed his merits is [termed] wicked. If [his sins and merits] are equal, he is termed a *Beinoni*.

The same applies to an entire country. If the merits of all its inhabitants exceed their sins, it is [termed] righteous. If their sins are greater, it is [termed] wicked. The same applies to the entire world.

3. Anyone who changes his mind about the mitzvot he has performed and regrets the merits [he has earned], saying in his heart: "What value was there in doing them? I wish I hadn't performed them" - loses them all and no merit is preserved for him at all as [Ezekiel 33:12] states "The righteousness of the upright will not save him on the day of his transgression." This only applies to one who regrets his previous [deeds].

Just as a person's merits and sins are weighed at the time of his death, so, too, the sins of every inhabitant of the world together with his merits are weighed on the festival of Rosh Hashanah. If one is found righteous, his [verdict] is sealed for life. If one is found wicked, his [verdict] is sealed for death. A *Beinoni's* verdict remains tentative until Yom Kippur. If he repents, his [verdict] is sealed for life. If not, his [verdict] is sealed for death.

4. Even though the sounding of the shofar on Rosh Hashanah is a decree, it contains an allusion. It is as if [the shofar's call] is saying:

פֶּרֶק שְׁלִישִׁי

א כל אדם מברר-ישאל לשלו נפיו ונפיו.
מי שזכותו על עולותיו — צדיק,
ומי שעולותיו יתרות על זכותו — רשע.
מתצה על מתצה — בינוני.
וכן מקרינה — אם היו זכיות כל יושביה מקבוח על עולותיה, הרי זו צדקה; ואם היו עולותיהם מרובין, הרי זו רשעה.
וכן כל העולם כולו.

ג כל מי שגזם על המצות שעשה ונתנה על הזכות, ואמר בלבו: ומה הולתי בעשיתי, הלוואי לא עשיתי אותן — הרי זה אבד את כלו, ואין מוקרים לו שום זכות בעולם, שנאמר: 'וצדקה הצדיק לא תעלה ביום רשעו' — אין זה אלא כהונה על הראשונה.
רקשם ששוקליו זכיות אדם ועולותיו בפשעה מרתתו, כך בכל שנה ושנה

שוקליו ענות כל אדם ואדם מפני העולם עם זכותו פיוס-טוב של יא-ש-השנה.

מי שגמץ צדיק — נחמם לתיים,
ומי שגמץ רשע — נחמם לקיחה.
והבינוני — תולין אותו עד יום-הפסחים: אם עשה תשובה — נחמם לתיים, ואם לאו — נחמם לקיחה.

ד אר-על-פי שתקיעת שופר בראש-השנה גוררת תשובה — רמיז לש פיה, כלומר:

Wake up you sleepy ones from your sleep and you who slumber, arise. Inspect your deeds, repent, remember your Creator.

Those who forget the truth in the vanities of time and throughout the entire year, devote their energies to vanity and emptiness which will not benefit or save: Look to your souls. Improve your ways and your deeds and let every one of you abandon his evil path and thoughts.

Accordingly, throughout the entire year, a person should always look at himself as equally balanced between merit and sin and the world as equally balanced between merit and sin. If he performs one sin, he tips his balance and that of the entire world to the side of guilt and brings destruction upon himself.

[On the other hand,] if he performs one mitzvah, he tips his balance and that of the entire world to the side of merit and brings deliverance and salvation to himself and others. This is implied by [Proverbs 10:25] "A righteous man is the foundation of the world," i.e., he who acted righteously, tipped the balance of the entire world to merit and saved it.

For these reasons, it is customary for all of Israel to give profusely to charity, perform many good deeds, and be occupied with mitzvot from Rosh Hashanah until Yom Kippur to a greater extent than during the remainder of the year.

During these ten days, the custom is for everyone to rise [while it is still] night and pray in the synagogues with heart-rending words of supplication until daybreak.

5. When a person's sins are being weighed against his merits, [God] does not count a sin that was committed only once or twice. [A sin] is only [counted] if it was committed three times or more.

Should it be found that [even] those sins committed more than three times outweigh a person's merits, the sins that were committed twice [or less] are also added and he is judged for all of his sins.

If his merits are equal to [or greater than the amount of] his sins committed which were committed more than three times, [God] forgives his sins one after the other, i.e., the third sin [is forgiven because] it is considered as a first sin, for the two previous sins were already forgiven. Similarly, after the third sin is forgiven, the fourth sin is considered as a "first" [sin and is forgiven according to the same principle].

The same [pattern is continued] until [all his sins] are concluded.

עוררו ישנים משנתכם, ונרדמים הקיצו מתרדמתכם ותקשו במשעתיכם ותורו בהשקפה וקרוו בוראכם.

אלו השוקחים את האמת בהקלו הזמן ושגוים כל שנתם בהקלו וריוק אשר לא יועיל ולא יציל — הביטו לנפשותיכם והיטיבו דרכיכם ומעליליכם, ויעזבו כל אחד מכם דרכו הרעה ומתשקתו אשר לא טובה.

לפיכך צריך כל אדם, שיראה עצמו כל השנה כאלו קיצו ופאו ותקצו תיב; וכן כל העולם, תקצו ופאו ותקצו תיב:

תשא תשא אחד — תהי הקריע את עצמו ואת כל העולם כולו לקרי-חובה ונרם לו השתחיה;

צשה מצוה אחת — תהי הקריע את עצמו ואת כל העולם כולו לקרי-זכות, ונרם לו ולתם תשועה והצללה, שפאמור: "וצריך לסוד עולם" — זה שצדק, הקריע את כל העולם לזכות והציל.

ומפני כן זה נהגו כל פירתי-ישוראל לתרבות פצדקה ובמעשים טובים ולעסק במצוות מראש-השנה ועד יום-התפארים יתור מפל השנה.

ונהגו כולם לקום בלילה פצדקה מימי אלו ולהתפלה ככח-קנסייתו בדרך התנתיים ובקבושיין עד שיאור היום.

ה פשעה ששוקליו עונות אדם עם זכיותיו, אין מהשבין עליו עלו שחשאו בו תחילה ולא שגו, אלא משלשתי ואילף.

אם נמצאו עונותיו משלשתי ואילף מרביין על זכיותיו — אותם שתי עונות מצטרפים, ודנין אותו על נפלו;

ואם נמצאו זכיותיו פגגד עונותיו אשר מעוין שלשתי ואילף — מעבירים כל עונותיו ראשון ראשון,

לפי שהשלשתי נחשב ראשון, שקבר נמחלו השנים; וכן תרביעי תהי הוא ראשון, שקבר נמחל השלשתי, וכן עד סוף.

2. Among [the 24] are five deeds which cause the paths of Teshuvah to be locked before those who commit them. They are:

a) One who separates himself from the community - When they repent, he will not be together with them and he will not merit to share in their merit.

b) One who contradicts the words of the Sages - The controversy he provokes will cause him to cut himself off from them and, thus, he will never know the ways of repentance.

c) One who scoffs at the mitzvot - Since he considers them as degrading, he will not pursue them or fulfill them. If he does not fulfill mitzvot, how can he merit [to repent]?

d) One who demeans his teachers - This will cause them to reject and dismiss him as [Elishah did to] Gechazi. In this period of rejection, he will not find a teacher or guide to show him the path of truth.

e) One who hates admonishment - This will not leave him a path for repentance. Admonishment leads to Teshuvah. When a person is informed about his sins and shamed because of them, he will repent. Accordingly, [rebukes are] included in the Torah, [for example]:

Remember, do not forget, that you provoked [God, your Lord, in the desert. From the day you left Egypt until here,] you have been rebelling....(Deuteronomy 9:7).

This person who hates admonishment will not come to the preacher's [lecture] or hear his words. Accordingly, he will continue his sinful [paths], which he regards as good.

3. Among these [24] are five [transgressions] for which it is impossible for the person who commits them to repent completely. They are sins between man and man, concerning which it is impossible to know the person whom one sinned against in order to return [what is owed him] or ask for his forgiveness. They are:

a) One who curses the many without cursing a specific individual from whom he can request forgiveness;

b) One who takes a share of a thief's [gain], for he does not know to whom the stolen article belongs. The thief steals from many, brings

ב ומהם חמשה דברים הנוצלים דרכי התשובה בקני עושהו. ואלו הן:
א) הפורש מן הצבור, לפי שבזמן שייעשו תשובה לא יהיה עמו, ואינו זוכה עמהם בזכות שעושהו.

ב) והחולק על דברי חכמים, לפי שמתקוממו מלכותו על פניו כהו, ואינו יודע דרכי התשובה.

ג) והפולעני על המצוות, שפיון שנותקו בעיניו אינו יודע אמריהו ולא עושהו; ואם לא יעשה - בפה יקרה?

ד) והמבזה רבותיו, שדובר זה גורם לו לזתפו ולקרוי קנימו: ובזמן שנקרד, לא יקצו מלמדו ומורהו לו דרך תשובה.

ה) והשונא את המתכות, שהרר לא הייתה לו דרך תשובה; שהמתכות גורמת לתשובה, שבזמן שמויעין לו לאדם חטאי ומכילמיו אותו, חוזר בתשובה, כמו שכתוב בתורה:

"זכור ואל תשפח":
"מקרים הריקים":

וזה ישונא את המתכות אינו בא למלכותו ולא שומע דבריו, לפיכך יעמד כחשאתו, שהם בעיניו טובים.

ז ומהם חמשה דברים, העושה אותן, אי אפשר לו שישוב בתשובה גמורה, לפי שהם עונות שפיו אדם לחבדו, ואינו יודע חברו שחטא לו כרי שיקויר לו או ישאל מקומו לקחלו לו. ואלו הן:

א) המקלל את הנוכח, ולא קלל אדם יודע כרי שישאל מקומו כפרי. ב) והחולק עם גנב, שלפי שאינו יודע גנבה זו של מי היא, אלא הגנב